

та до Богданци
всичко е жар!
Жените плачат,
децата пишат,
а стари старци
богу се молят...
Фурните палят,
железа горят,
на бугарите
в уста ги турат:
Спици под нокти,
менгеме на глава,
камшик на шия,
в гореща вода!
Турците бесни
раята бият:
А бре бугарин,
кяфир гяурин,
Урум се кажи
рай да си видиш!
- Бугарин сум - викат, -
не ща и да знам,
Бугарска песна
весело пея! -
Запей ми, запей,
ти Кожуф планино,
старата песна
на Караджата,
За да разбере
целата Европа
чия е земя
Македония!...
Водата спие,
бугарин не спие,
земята ражда
пушки, динамит!

Битоля, 1943 г.

во тия темни
турски зандани.
Фурните палят,
железа нагриват,
и на българин
в уста се слагат:
А бре българин,
а бре гяурин,
вера си смени
рахат да живиш.
Спици под нокти,
камшик на шия,
менгеме на глава,
и врела вода!
Българин се казвам,
българин оставам
Хайдушка песен
весело пея! -
Нека да разбере
цялата Европа
цяла Европа,
и султана,
че ний сме смели
български юнаци
на Самуила
верни потомци.

Гуна Иванова 1998 г.